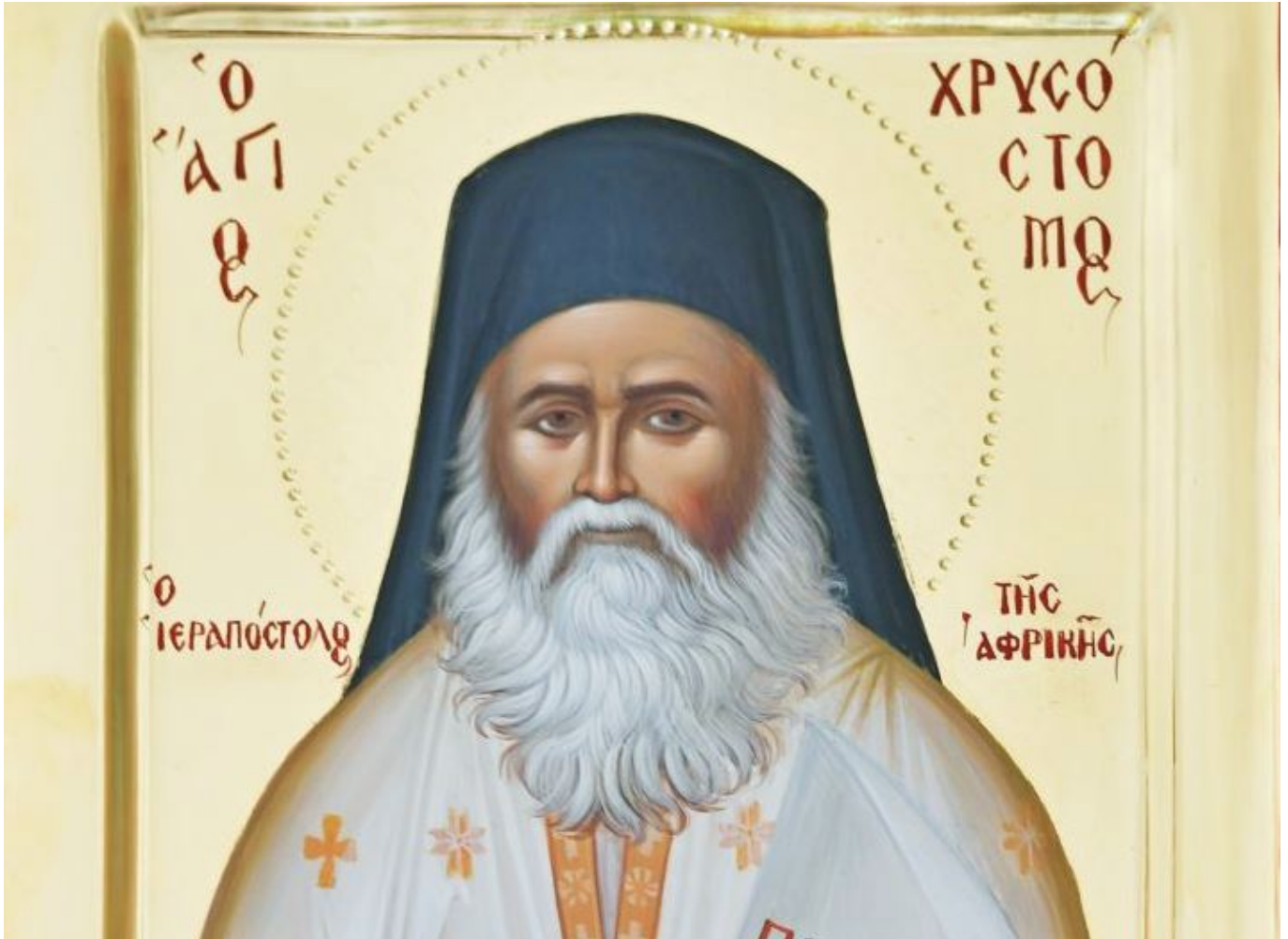

Άγιος Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος - Ο Μεσσήνιος και νέος “Κύριλλος και Μεθόδιος” της Αφρικής

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Μεσσηνίας](#)

- Του Αρχιμανδρίτου Φιλίππου Χαμαργιά Πρωτοσυγκέλλου Ι. Μητροπόλεως Μεσσηνίας

Η παρουσία των αγίων στον κόσμο, σύμφωνα με τον αείμνηστο Καθηγητή Ιω. Φουντούλη, είναι «απόδειξις τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἐνεργείας τοῦ ἁγίου Πνεύματος στὸν κόσμο» . Ἐτσι και η παρουσία αγίων σε μία εκκλησιαστική κοινότητα είναι η επιβεβαίωση του παραπάνω λόγου, ξεκινώντας από ένα τοπικό επίπεδο, που όμως μέσα από την ευχαριστιακή κοινωνία των πιστών, την Εκκλησία, ξεπερνά τα περιορισμένα όρια και σε όλο το σώμα της Εκκλησίας.

Ἐτσι η Εκκλησία, με την τιμή και ανάδειξη αγίων, προκαλεί και προσκαλεί τον

καθένα μας, προβάλλοντάς μας τους αγίους κάθε εποχής, ακόμη και της εποχής που διανύουμε, να βιώσουμε την αγιότητα, κατά το πρότυπο του βίου τους, ώστε να καταστούμε γνήσιοι μιμητές τους, καθώς και αυτοί Χριστού και επιβεβαιώνοντας, μέσα από την βιωματική μας εμπειρία, ότι η αγιότητα δεν είναι είδος προς εξαφάνιση, ούτε ένα απολιθωμένο σύμβολο, αλλά ζώσα πραγματικότητα και ότι ο καθένας μας δύναται να μετέχει σε αυτήν.

Αυτής της μετοχής στην αγιότητα γίναμε και πάλι μάρτυρες και μέτοχοι, μετά από την σημερινή Πράξη Αγιοκατάταξης, από την Ιερά Σύνοδο του Παλαιφάτου Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, η οποία, “προτροπή καί Θεία έπινεύσει” της Α.Μ. του Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας κ. Θεοδώρου Β΄, προέβη στην αναγραφή, στις αγιολογικές δέλτους, του εν αγίοις πατρός ημών Χρυσοστόμου, του Παπασαραντόπουλου, ευκλεούς γόνου της Αγιοτόκου Μεσσηνίας.

Ο Άγιος, πλέον, Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος (κατά κόσμον Χρήστος), γεννήθηκε το έτος 1903 στο χωριό Βασιλίτσι, της επαρχίας Κορώνης, του Νομού Μεσσηνίας. Ο πατέρας του ήταν βοσκός καταγόμενος από την Τρίπολη και είχε τέσσερα παιδιά, τα οποία μεγάλωσε με τη δεύτερη σύζυγο, μετά τον θάνατο της πρώτης. Με την δεύτερη σύζυγο απέκτησε τον Χρήστο. Στο Δημοτικό Σχολείο φοίτησε μέχρι την Δ' τάξη, διότι, λόγω του θανάτου του πατέρα του, αναγκάστηκε να εργαστεί. Όμως παρόλο που δεν πρόλαβε να λάβει την εγκύκλιο παιδεία, εν τούτοις διδάχθηκε από τους γονείς του την κατά Χριστόν ευσέβεια. Παρότι επιθυμούσε να σπουδάσει, αν και ευφυέστατος, δεν το κατόρθωσε κατά την παιδική του ηλικία ένεκα της οικονομικής ανέχειας της οικογενείας του.

Αναζητώντας πνευματική ζωή ο δεκαπεντάχρονος Χρήστος το έτος 1918 προσήλθε στο ασκητήριο του Ηλία Παναγουλάκη στην Καλαμάτα. Ο αυστηρός ασκητής Ηλίας Παναγουλάκης, ο οποίος εκοιμήθη το 1917, είχε ιδρύσει στις παρυφές της τότε πόλεως των Καλαμών έναν τόπο άσκησης, χωρίς βεβαίως να τύχει επισήμου εκκλησιαστικής αναγνώρισεως και προσέρχονταν πολλοί νέοι και νέες από την Καλαμάτα, την Μεσσηνία και όλη την Ελλάδα.

Ανάμεσα στους νέους που ποθούσαν τον αγγελικό βίο ήταν ο Άγιος Βησσαρίων (Κορκολιάκος) ο Αγαθωνίτης ο ελεήμων, ο Αρχιμανδρίτης Ιωήλ Γιαννακόπουλος, πολυγραφώτατος Θεολόγος και ιδρυτής του Ησυχαστηρίου του Προφήτου Ιωήλ Καλαμάτας, ο Αρχιμανδρίτης Ιωακείμ (Νικολαΐδης) Αγιαννανίτης, ο αυστηρός αγιορείτης ασκητής, ο Ιερομόναχος Ευσέβιος Θεριακής, ακούραστος εξομολόγος στην Καλαμάτα, η Ηγουμένη της Μονής των Καλογραιών Καλαμάτας Φιλοθέη Γεννηματά, η φιλόανθρωπος και ορφανοτρόφος, ο Ιερομόναχος Χριστοφόρος Πουλουπάτης καλοκάγαθος κληρικός και μετέπειτα πρώτος Επίσκοπος των Παλαιοημερολογιτών στην Μεσσηνία και πολλοί άλλοι.

Ο Χρήστος Παπασαραντόπουλος και ο Φώτης Γιαννακόπουλος (π. Ιωήλ) έγιναν αχώριστοι φίλοι. Η φιλία αυτή βοήθησε και τους δύο στις πνευματικές αναζητήσεις και στην άσκησή τους. Παράλληλα η συναναστροφή του Αγίου Χρυσοστόμου (Παπασαραντόπουλου) με τον π. Ιωήλ τον βοήθησε να εμπλουτίσει τις όποιες γνώσεις του. Μάλιστα δε, όταν αλληλογραφούσαν μεταξύ τους, με πνεύμα ταπεινοφροσύνης, υπέγραφαν, ο μεν Άγιος Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος ως “Χρήστος ο άχρηστος”, ο δε π. Ιωήλ ως “Φώτης ο αφώτιστος”. Ω ποία αυτό-ταπείνωση!!!

Από το έτος 1921 ως το 1924 υπηρέτησε την στρατιωτική του θητεία, στον Έβρο και την Καλαμάτα, και όταν απολύθηκε επέστρεψε στην σκήτη του Παναγουλάκη και ενδύθηκε το τίμιο ράσο, ακολουθώντας τον μοναχικό βίο. Με την προτροπή και υπό την πνευματική καθοδήγηση του Αρχιμανδρίτη Πολυκάρπου Ανδρώνη,

Ιεροκήρυκα της Αδελφότητας «Ζωή», έφυγε από την Σκήτη του Παναγουλάκη και την 1 Ιανουαρίου 1925, σε ηλικία 22 ετών, μετέβη, ως δόκιμος, στην Ιερά Μονή Μαρδακίου στον Ταύγετο και στις 4 Αυγούστου 1925 εκάρη μοναχός και έλαβε το όνομα Χρυσόστομος.

Στις 4 Μαΐου 1926 χειροτονήθηκε Διάκονος, από τον τότε Μητροπολίτη Μεσσηνίας κυρό Μελέτιο Σακελλαρόπουλο, ενώ την επομένη ημέρα χειροτονήθηκε πρεσβύτερος και διορίστηκε εφημέριος του Ιερού Ναού Υπαπαντής του Χριστού στο χωριό Άμφεια (Γαρδίκι) Μεσσηνίας, όπου και παρέμεινε μέχρι το έτος 1928, ενώ παράλληλα εξυπηρετούσε και τις εφημεριακές ανάγκες γειτονικών χωριών.

Στις 11 Μαΐου 1926 διορίστηκε ηγουμενοσύμβουλος της Μονής Γαρδικίου, η οποία ευρίσκεται πλησίον της κωμόπολης Θουρίας, της επαρχίας Καλαμάτας και στις 25 Οκτωβρίου του ιδίου έτους Ηγούμενος αυτής, μετά από την παραίτηση του, μέχρι τότε Ηγούμενου, π. Ιωήλ Γιαννακόπουλου.

Η επιθυμία του να μορφωθεί του έδωσε την δυνατότητα να τελειώσει το Δημοτικό Σχολείο σε χωριό της περιοχής του ως «κατ' οίκον διδασκείς».

Όταν το έτος 1931 η Μονή Γαρδικίου διαλύθηκε λόγω ελλείψεως μοναχών και υπήχθη ως Μετόχι της Ιεράς Μονής Βουλκάνου, ο όσιος πατήρ Χρυσόστομος, κατέφυγε στη Ιερά Μονή Χρυσοκελλαριάς πλησίον της Κορώνης. Όσο διάστημα παρέμεινε εκεί οργάνωσε Κατηχητικό σχολείο στα πλησιόχωρα χωριά Βασιλίτσι και Χαρακοπιό και έγινε ο πνευματικός πατέρας πολλών χριστιανών της περιοχής. Από το 1934 έως το έτος 1938 υπηρέτησε ως εφημέριος και σε άλλα χωριά της Μεσσηνίας και οι εκεί χωρικοί τον χαρακτήριζαν πάντοτε ως “ανάργυρο” επειδή δεν είχε ποτέ δικά του χρήματα και πάντα τα έδινε σε όσους είχαν ανάγκη.

Το έτος 1938 ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών Χρύσανθος (Φιλιππίδης) τον κάλεσε στην Αθήνα για να υπηρετήσει ως εξομολόγος των μαθητών των Κατηχητικών Σχολείων. Πλέον εντάχθηκε ως μοναχός στην Ιερά Μονή Ασωμάτων Πετράκη, χειροθετήθηκε Αρχιμανδρίτης και εν συνεχεία διορίστηκε Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Φανερωμένης Σαλαμίνας.

Όταν το έτος 1941 ανέλαβε Αρχιεπίσκοπος Αθηνών ο Δαμασκηνός (Παπανδρέου) ο όσιος πατήρ Χρυσόστομος παραιτήθηκε από Ηγούμενος και εγκαταστάθηκε πλέον στη Μονή Πετράκη. Κατά την περίοδο της ιταλο-γερμανικής κατοχής το κελί του μετετράπη σε πνευματική φωλιά για φοιτητές από την επαρχία, τους οποίους βοηθούσε ποικιλοτρόπως για να επιβιώσουν στην Αθήνα τα δύσκολα εκείνα χρόνια.

Μετά από την διακονία και προσφορά του, σε πολλές περιοχές της πατρίδας μας, επανήλθε στην Αθήνα στο πνευματικό του ορμητήριο, την Ιερά Μονή Ασωμάτων

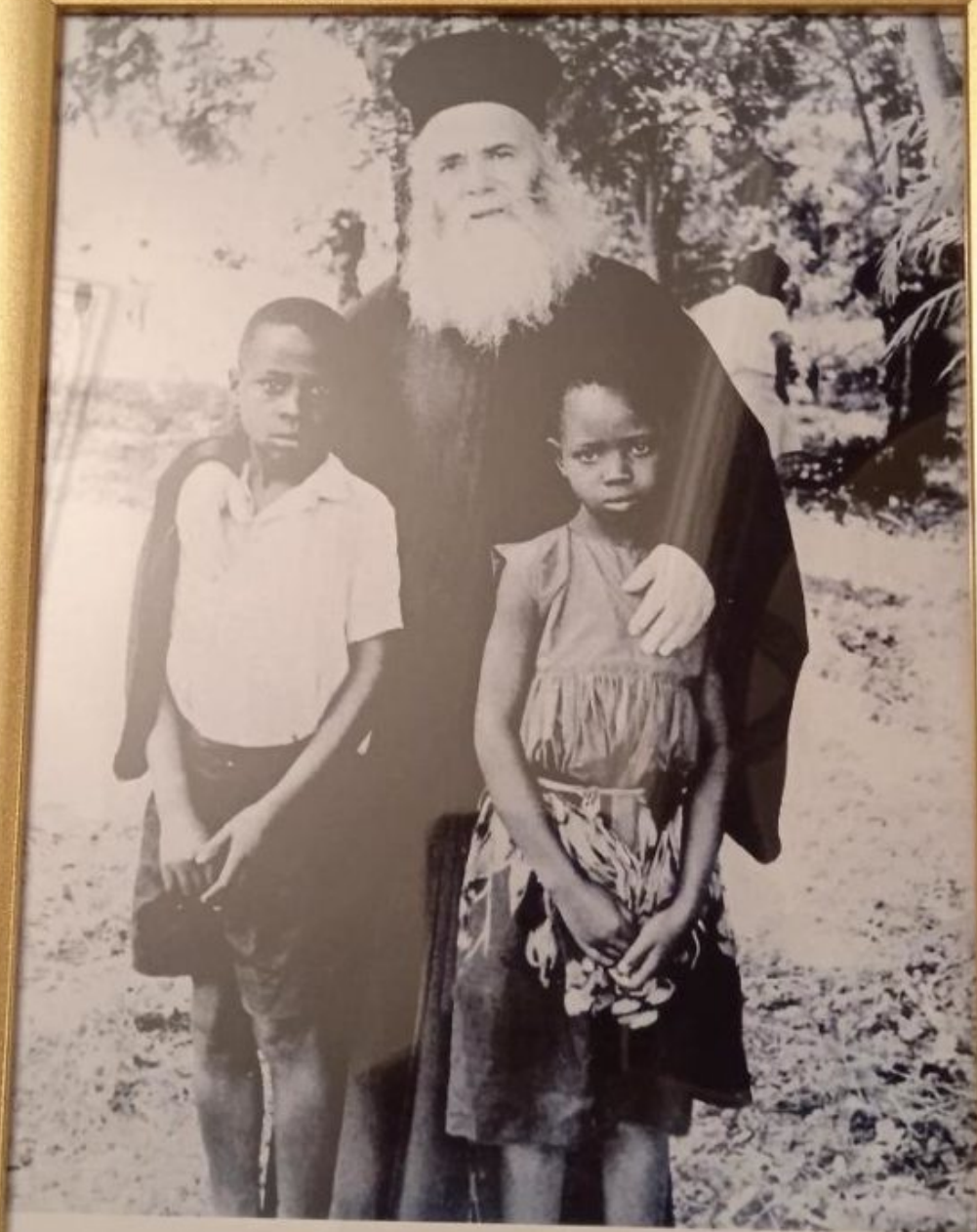
Πετράκη και έχοντας διακαή πόθο για μόρφωση, έδωσε εξετάσεις, έλαβε το Απολυτήριο του Γυμνασίου και άνοιξε τον δρόμο προκειμένου να πραγματοποιήσει το παιδικό του όνειρο, να φοιτήσει στην Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Έτσι το έτος 1959 ο Άγιος Χρυσόστομος σε ηλικία 56 ετών έλαβε και το πτυχίο της Θεολογίας.

Όσο σπούδαζε στη Θεολογική Σχολή γνωρίστηκε με φοιτητές από την Ουγκάντα. Από αυτούς πληροφορήθηκε την ανάγκη ευαγγελισμού των Αφρικανών αλλά και της παροχής βοήθειας σε αυτούς, οι οποίοι μαστίζονται από επιδημίες, πείνα και κάθε είδους δυστυχία.

Το Πάσχα του έτους 1960 βρέθηκε στα Ιεροσόλυμα ως προσκυνητής. Στα άγια μέρη όπου έζησε, σταυρώθηκε και αναστήθηκε ο Χριστός με θερμή προσευχή παρακάλεσε τον Κύριο να τον ενισχύσει στο νέο ποιμαντικό του έργο. Με εφόδια την πίστη, την αγάπη και την ελπίδα, παρουσιάστηκε στον Πατριάρχη Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής Χριστοφόρο και ζήτησε την ευλογία του. Ο Πατριάρχης του επέστησε την προσοχή στους κινδύνους που έμελλε να αντιμετωπίσει στην ιεραποστολή. Όμως ο φλογερός ιεραπόστολος δεν εκάμφθη και δήλωσε στον Πατριάρχη ότι είναι έτοιμος να πεθάνει για την αποστολή αυτή.

Έκτοτε ο άγιος γέρων Χρυσόστομος έκανε την Αφρική νέα του πατρίδα. Έγινε ο “πατριάρχης” μιας μεγάλης οικογένειας, της Ιεραποστολής. Έκανε παιδιά του την Ουγκάντα, την Κένυα, το Ναϊρόμπι, το Ζάιρ. Έζησε, όχι στην Ιεραποστολή αλλά, για την Ιεραποστολή.

Εκοιμήθη στις 29 Δεκεμβρίου 1972 σε ηλικία 69 ετών και ετάφη στο κοιμητήριο της Κανάνγκα και στις 21 Δεκεμβρίου 1996 έγινε η ανακομιδή των λειψάνων του, τα οποία ευρίσκονται στον κήπο του Ι. Ναού του Αγίου Ανδρέα στο Ιεραποστολικό Κέντρο της Κανάγκα. Γυναίκες και άνδρες της Αφρικής τον έκλαψαν ως πατέρα τους και τον μοιρολόγησαν ζωηρά και παρατεταμένα, κατά τα έθιμά τους. Ο τάφος του είναι διαρκές προσκύνημα των ντόπιων αδελφών χριστιανών πλέον.

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Θ. ΠΑΠΑΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
1903 - 1972
ΕΤΑΦΗ ΕΙΣ ΖΑΪΡ - ΤΑΝΑΝΤΚΑ

Αυτός είναι ο Άγιος, ο οποίος τιμάται και θα τιμάται πλέον ως ο φωτιστής, ως ο «Μεθόδιος και ο Κύριλλος» της Αφρικής, ο οποίος δόξασε τον Κύριο με τον ενάρτετο βίο του και με την ιεραποστολική δράση του και ο Κύριος της αγάπης, διά της Αγίας μας Εκκλησίας τον αντιδοξάζει κατατάσσοντάς τον στο Αγιολόγιό Της.

Αυτόν τιμά και βαδίζει στα βήματά του και ο έτερος Μεσσήνιος Αρχιερέυς του Αλεξανδρινού θρόνου, ο Σεβ. Μητροπολίτης Καρθαγένης κ. Μελέτιος, συνεχίζοντας την παρουσία και προσφορά της Μεσσηνίας στην Ιεραποστολή.

Αυτόν τιμά πλέον και η γενέτειρά του η Μεσσηνία, κατατάσσοντας τον στην χορεία της τοπικής Αγιολογίας, ευχαριστώντας τον Πανάγαθον Θεόν και κρατώντας ως παρα-καταθήκη τους λόγους του αιμνήστου Μητροπολίτου Μεσσηνίας κυρού Χρυσοστόμου (Θέμελη), κατά την ημέρα των αποκαλυπτηρίων της προτομής του π. Χρυσοστόμου Παπασαραντόπουλου: “Αείμνηστε Ἀρχιμανδρίτα ἱεραπόστολε Χρυσόστομε Παπασαραντόπουλε, ἡ μὲν ψυχὴ σου, ἡ μέχρι θανάτου ἀγαπήσασα τὸν Κύριον ἡμῶν, ἀναπαύεται ἐν οὐρανοῖς πλησίον αὐτοῦ, τὸ δὲ πολύπονον σῶμα σου εὐρίσκεται εἰς ἀπέριττον τάφον ἐν Κανάνγκα τῆς Ἀφρικῆς, φυλάσسون καὶ παρακολουθοῦν τὴν τετιμημένην καὶ ἀξιέπαινον ἱεραποστολικήν σου καρποφορίαν ἐν τῇ Μαύρῃ Ἠπείρῳ. Ἡ γενέτειρά σου, τὸ Βασιλίτσιον τῆς Μεσσηνίας, καυχᾶται διὰ τὸ ἐκλεκτὸν τέκνον αὐτῆς, διὰ σέ, ὅστις ἐτίμησες καὶ ἐδόξασες αὐτὴν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Ἀφρικῇ, ἔνθα ἔσπειρες τὸν λόγον τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ ἐκήρυξες τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν καὶ ζωὴν, μὲ δύναμιν καὶ φωτισμὸν τοῦ ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰπόντος εἰς τοὺς Ἀποστόλους τοῦ «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη» (Ματθ.28,19).

Πηγές:

1. Ιστορικό Αρχείο της Ιεράς Μητροπόλεως Μεσσηνίας
2. Ελληνική Εταιρεία Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής, Αρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος (1903-1972), Θεσσαλονίκη 1974
3. Γεωργίου Δ. Κούβελα, Φωτισμένοι Διδάχοι, Μορφές της Μεσσηνίας, Εκδόσεις Έλυτρον, Καλαμάτα 2008, σελ. 65-74.
4. Χρυσοστόμου Θέμελη, Μητροπολίτου Μεσσηνίας, ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΟΜΗΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙ-ΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΠΑΠΑΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΕΝ ΑΦΡΙΚΗ, ΑΘΗΝΑΙ 1986

ΔΕΗΣΙΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΑΡΘΑΓΕΝΗΣ ΠΕΛΕΤΙΟΥ